

gilans härmed och slutlig ruin har följaktligen endast genom denna omständighet blifvit mångens lott. Någon utväg att understödja denna landets modernäring måste göras, och omsorgen att finna utvägar härtill bör af Riksdagen räknas för en af dess vigtigaste uppgifter.

Jag vill derföre föreslå följande enkla, men säkert verksamma utväg att småningom minska jordbrukarnes betryck, nemligen,

att en million af den årliga bankovinsten ej beräknas såsom tillgång för statens behof, utan qvarstannar i riksbankens vård, samt att af densamma bildas en alltjemnt växande lånefond, afsedd att till jordbruket lemna amorteringslån på fem års tid, till högst sex procents ränta.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1869.

Magnus Svensson
från Skaraborgs län.

Härmed förenar jag mig:

Joh:s Andersson
från Elfsborgs län.

N:o 182.

Af Herr Jöns Pehrsson: Angående nedsättning i åtskilliga anslag under första hufvudtiteln m. m.

Efter mycket allvarliga öfverläggningar med mig sjelf och knappast mäktig öfvervinna de konsiderationer, som hos mig velat uppstålla sig mot pligten som representant, att se till att folkets medel ej utgifvas utan behof, och i en så grannläga fråga, rörande första hufvudtitelns anslag, och der man ej har mycket understöd att vänta, blir det så mycket mindre angenämt att framträda, men pligten går framför

allt. Kan icke mina yrkanden ur rättvisans synpunkt försvaras, då får efterverlden derom döma; jag blott tillägger, att har Riksdagen rätt och magt att med sina beslut taga hvad den behagar ur den enskildes fickor, har den rätt och magt att förhöja den skattdragandes afgifter huru som helst, har den rätt att efter behag i goda dagar förhöja ett anslag, må den ega hvarje juridisk och moralisk rätt att nedsätta ett förökadt anslag till hvad rätt kan vara inför samvetets röst och Guds domstol, som äro de enda ställen Riksdagen i thy fall har att för sina gerningar svara. Kan det inför samvetet och Gud försvaras att taga brödet mer än som alldeles nödvändigt är från den fattiga och öfverlemna det till behof som äro tvifvelaktiga? jag tror det icke.

Det är med den största grannlagenhet, som är oåtskiljd från sanningen, som jag framställer nedsättningen af första hufvudtiteln och må det destomera förlåtas mig som representerar en ort, som alltid varit fattig och nu genom missvext iråkat en beklaglig nöd, och det svider i hjertats innersta att se anslag begäras såsom brudgäfvor från folket till vår aldra kärälskligaste konungs enda barn; om det i thy fall varit plägsed, kan det ej nu i våra dagar och med för handen varande omständigheter vara annat än en *osed*. Jag afhåller mig från vidare motiver i den frågan.

De motiver jag anförde i motionen N:o 48 vid 1868 års riksdag qvarstå ännu för den yrkade nedsättningen, tilläggande att det årliga anslaget 300,000 Riksdaler Riksmünt från Riksgälds-kontoret ej är synligt på Första hufvudtiteln. Dessas tillkomst hör till mysterierna, fastän det ökar årliga utgifterna. Detta var och är anledningen, hvarföre jag då ansåg och ännu anser det anslaget borde rättvisligen nedsättas.

Sedan lättade kommunikationer finnas, vågar man tänka att en mindre kostsam hofstallhållning låte sig äfven göra. När Första hufvudtitelns innehafvare efter låg beräkning disponerar kostnadsfritt statens egendomar för 10½ millioner riksdaler blir det, måste det blifva en svår samvetssak att svara *Nej!* till den begärda nedsättningen, om man vill göra sig klart reda för ställningen i vårt fattiga land. Alltså vågar jag förnya mina vid sista riksdagen gjorda yrkanden jemte ett sista amendement.

1:o Att första Hufvudtitelns utgifter må nedsättas från 1,417,000 Riksdaler till jemt En million Riksdaler.	
2:o Nedsättningen torde kunna ske sålunda:	
På anslaget till Hans Maj:t Konungen	R:dr 300,000
motsvarande de från Riksgäldskontoret utgående.	
För Hennes Maj:t Enkedrottningen	„ 47,000.
„ Hans Kongl. Höghet Hertigen af Östergötland ..	„ 46,000.
„ ” ” ” ” ” Dalarne	„ 13,000.
På anslaget till Hans Maj:t Konungens hofstallhållning	„ 11,000.
	R:mt R:dr 417,000.

- 3:o Att den begärda brudgåfvan ej må utgå af statsmedel.
4:o Att, för den händelse Riksdagen ej ens skulle finna tillbörligt besluta berörda nedsättning, Riksdagen då ville aflåta underdånig skrifvelse till Kongl. Majestät att han nådigst ville taga i öfvervägande om icke för framtiden nedsättning i anslagen under Första Hufvudtiteln kunde ega rum, samt till näst sammanträdande Riksdag derom aflåta nådig Proposition.

Om remiss häraf till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1869.

Jöns Pehrsson
från Kronobergs län.

Uti förestående instämmer:

Ola Månsson
från Blekinge.

N:o 183.

Af Herr Jöns Pehrsson: Om upphörande af pensionering för de embets- och tjenstemän, som befordras efter 1870 års utgång, samt om underdånig hemställan till Kongl. Maj:t angående utarbetande af förslag till nya bestämmelser i fråga om embets- och tjenstemäns pensionering m. m.

På enahanda motiver, som de i motionen N:o 268 till 1868 års riksdag anförda, vågar jag nu ånyo yrka nedsättning å anslagen på de särskilda Hufvudtitlarne, hoppandes jag att i första hand Riksdagens Stats-Utskott och sedan Riksdagen gör alla de nedsättningar, som äro verkställbara, hoppandes jag att det måtte blifva en